

På nuværende tidspunkt ved vi jo ikke, hvilke partier og hvilke personer der vil indgå i regeringen. Der forhandles, vi kender selv det spil, der foregår mellem partierne efter et valg, og derfor ved vi heller ikke, hvem der kommer til at danne regering, hvilke partier og personer regeringen kommer til at bestå af, og hvilken politik der vil blive ført af denne regering. Der er kommet forskellige meldinger, både negative og positive, og vi må håbe, det bliver de positive, der bliver grundlaget for regeringsdannelsen.

Det helt afgørende for det fremtidige samarbejde med det palæstinensiske selvstyre er, at den nye regering – uanset hvem der så kommer til at danne den – arbejder med fredelige og demokratiske midler, og at denne regering arbejder for fred og for en tostatsløsning. En regering, der vil udslette et naboland, kan jo ikke accepteres af verden, og terror er stadig uforenelig med demokrati. Derfor skal vi også være helt sikre på anvendelsen af den internationale støtte til palæstinerne. Hvis Hamas danner regering, må støtten ikke gå til Hamas. Den skal gå til det palæstinensiske folk, for dette folk har hårdt brug for denne støtte.

Palæstinerne har store økonomiske og finansielle problemer. Arbejdsløshed og fattigdom præger deres hverdag, de offentlige budgetter lider under kroniske underskud, og dette underskud er blevet større i de seneste måneder gennem selvstyrets finansielle dispositioner, som er blevet kritiseret af det internationale samfund. Jeg tænker her på store lønstigninger til sikkerhedsapparatet med dets optagelse af mere end 2.500 militante Fatahmilitær, som jo medfører øgede omkostninger.

Den palæstinensiske økonomi er kort sagt ikke bæredygtig i dag, og det er rigtigt, som forespørgeren nævnte, at også Israel bærer et klart medansvar herfor gennem grænselukninger, ødelæggelse af infrastrukturen, muren og begrænsninger for den palæstinensiske arbejdskraft. Alle disse problemer skal løses i forbindelse med skridt mod en fred.

Kl. 10.10

At selvstyret ikke allerede er gået fallit skyldes alene de løbende overførsler fra internationale finansielle institutioner, fra den palæstinensiske Diaspora og fra arabiske fonde. Her er det altså også vigtigt, at Golflandene bidrager mere regelmæssigt til den palæstinensiske økonomi.

Verdenssamfundet må og skal bistå med at løfte den udfordring, der ligger i at sikre en bæredygtig palæstinensisk økonomi. Ingen – og jeg

mener absolut ingen – kan være tjent med et eventuelt sammenbrud af den palæstinensiske økonomi, og derfor er jeg glad for, at hr. Villy Søvndal har bemærket den klare udmelding fra regeringen om dette spørgsmål.

En sammenbrudt palæstinensisk økonomi vil kun medføre øget desperation, øget vold, øget ekstremisme og færre muligheder for fred og en tostatsløsning. Af samme grund har der gennem nogen tid været overvejelser i gang om at afholde en international donorkonference til fordel for det palæstinensiske selvstyre. Der er dog endnu ikke fastlagt nogen dato for denne donorkonference, fordi man indtil videre har villet afvente udfaldet af de palæstinensiske og israelske valg, og nu må vi afvente, hvad den nye palæstinensiske regering vil, før denne konference kan holdes.

EU's profil i Mellemøsten er på det sidste blevet styrket, bl.a. gennem aktiv dansk indsats, og EU er ubetinget den største donor til palæstinerne. Alene i 2005 var der tale om en bistand på 280 mio. euro, og endvidere er EU efter ønske fra begge parter også begyndt at spille en større rolle på sikkerhedsområdet.

For det første har EU iværksat en rådgivningsmission for det palæstinensiske politi; for det andet har EU etableret en tredjepartstilstedeværelse i Rafah ved grænsen mellem Gaza og Egypten, og for det tredje er der etableret et styrket samarbejde mellem EU og USA, som bl.a. kom til udtryk i Israels accept af, at palæstinerne kan stemme i Østjerusalem, og i selve aftalen om Rafah. Denne grænsebistandsmission var en forudsætning for genåbningen af grænsen efter den israelske tilbagetrækning fra Gaza, og genåbningen af grænsen, som dagligt krydses af flere tusinde palæstinsere, har dermed en afgørende betydning for mulighederne for øget samhandel, økonomisk vækst og skabelse af stabilitet og sikkerhed i Gaza.

Aftalen åbner endvidere mulighed for at påbegynde etablering af en havn og indlede drøftelser om en lufthavn, som kan sikre palæstinerne en selvstændig forbindelse til omverdenen. EU vil selvsagt bistå hermed, og i det omfang, man ønsker en international overvågning heraf, vil Danmark være rede til at deltage. Men denne indsats vil selvfølgelig være afhængig af udviklingen efter valget, og den skal vi drøfte i EU på mandag.

Danmark er en væsentlig bidrager til palæstinerne. Siden Osloaftalerne fra 1993-94 har Danmark bidraget med over 1 mia. kr. i bistand